

Bryssel den 4 maj 2026
(OR. en)

8823/26

ENER 212
FISC 157
ECOFIN 560
COMPET 515
ENV 442
IND 300

FÖLJENOT

från: Europeiska kommissionens generalsekreterare, undertecknat av
Martine DEPREZ, direktör

inkom den: 30 april 2026

till: Thérèse BLANCHET, generalsekreterare för Europeiska unionens råd

Komm. dok. nr: C(2026) 2851 final

Ärende: KOMMISSIONENS REKOMMENDATION
av den 30.4.2026
om leverantörers riskhantering

För delegationerna bifogas dokument – C(2026) 2851 final.

Bilaga: C(2026) 2851 final

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 30.4.2026
C(2026) 2851 final

KOMMISSIONENS REKOMMENDATION

av den 30.4.2026

om leverantörers riskhantering

{SWD(2026) 126 final}

KOMMISSIONENS REKOMMENDATION

av den 30.4.2026

om leverantörers riskhantering

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA REKOMMENDATION

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 292, och av följande skäl:

- (1) Under energipriskrisen 2021–2022 ledde betydande instabilitet inom elsektorn till att leverantörer gick i konkurs, vilket fick stora konsekvenser för konsumenterna. Om leverantörer inte risksäkrar sina elportföljer i tillräcklig utsträckning kan fluktuationer i grossistpriserna göra att de hamnar i ekonomiskt trångmål och går i konkurs, varpå risker och kostnader övervältras på konsumenter och andra marknadsaktörer. För att skydda konsumenterna från sådana konsekvenser är det mycket viktigt att leverantörer som erbjuder fastprisavtal har lämpliga risksäkringsstrategier som står i proportion till deras tillgång till produktion, kapitalisering, exponering för volatilitet i grossistledet, storlek och marknadsställning.
- (2) Med *risksäkring* avses en inköpsstrategi eller finansiell strategi som är utformad för att reducera den risk som är kopplad till negativa prisfluktuationer på energimarknaderna. Leverantörer kan genom en effektiv risksäkring stabilisera sina produktionskostnader, skydda sig mot volatilitet på grossistmarknaden och erbjuda konsumenterna stabila och förutsägbara priser i detaljistledet. För leverantörer som har stora portföljer med fastprisavtal är det viktigt att risksäkra mot prisförändringar under avtalens hela löptid, men även ta hänsyn till att konsumtionsmönstret kan variera.
- (3) Även om risksäkring kan leda till ökade kostnader har den säkerhet som den ger ett betydligt högre värde, eftersom konkurser inom sektorn kan öka kostnaderna för konsumenterna genom att äventyra deras förskottsbetalningar och potentiellt leda till dyrare alternativ. Leverantörer bör därför visa att de har strategier anpassade till sina affärsmodeller och att de inte exponerar konsumenterna för onödiga risker, i synnerhet inte risker som beror på otillräcklig risksäkring. Konkurrens på marknaden förväntas ge incitament till kostnadsoptimering och därmed sänka kostnaderna för konsumenterna. Det är därför mycket viktigt att upprätthålla en stark konkurrens mellan leverantörer i detaljistledet för att minska potentiella ökningarna av leverantörskostnader.
- (4) Även om huvudansvaret för att införa en risksäkringsstrategi och visa att den är lämplig vilar på leverantörerna är det nationella tillsynsmyndigheter som enligt artikel 18a i direktiv (EU) 2019/944¹, i dess ändrade lydelse enligt direktiv (EU) 2024/1711², har behörighet och skyldighet att kontrollera att leverantörerna tar detta ansvar.

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/944 av den 5 juni 2019 om gemensamma regler för den inre marknaden för el och om ändring av direktiv 2012/27/EU (EUT L 158, 14.6.2019, s. 125, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2019/944/oj>).

- (5) En effektiv åtgärd för att förbättra energileverantörers motståndskraft och likviditetshandling är stresstester, vilket i detta sammanhang avser en simulering för att bedöma effekterna av på förhand fastställda riskfaktorer. Stresstester kan göra det lättare att mäta en leverantörs finansiella motståndskraft. Det är nationella tillsynsmyndigheters sak att fastställa vad sådana stresstester ska omfatta och hur de ska vara strukturerade.
- (6) De finansiella risker som energileverantörer är exponerade för kan vara starkt kopplade till den komplexa dynamiken mellan fysiska och finansiella marknader, i synnerhet derivatmarknader. Ett ökat samarbete mellan energitillsynsmyndigheter, tillsynsmyndigheter och finansmarknadsmyndigheter kan göra det lättare att identifiera tvärsektorieella sårbarheter, framför allt sårbarheter vad gäller krav på marginalsäkerheter, säkerheter och likviditet i handeln med energiderivat.
- (7) Det är fortfarande svårt för energigemenskaper att få tillgång till risksäkringsprodukter på centraliserade marknader. Detta förhållande gör dem mer exponerade för marknadsfluktuationer och förvärras dessutom av diskussionerna på nationell nivå om att införa risksäkringskrav för leverantörer genom att potentiellt öka marknadsriskerna för energigemenskaper utan att ta hänsyn till deras särskilda omständigheter.
- (8) Även om medlemsstaterna har viss handlingsfrihet när det gäller genomförandet av artikel 18a i direktiv (EU) 2019/944 bör denna rekommendation ge vägledning om kontrollen av leverantörers skyldighet att riskhantera för att skydda konsumenterna mot leverantörsrisker och energiprischocker.

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS FÖLJANDE.

Medlemsstaterna rekommenderas att vidta följande åtgärder:

Införlivande

1. Vid införlivandet av artikel 18a.1 i direktiv (EU) 2019/944 bör medlemsstaterna utse en oberoende nationell tillsynsmyndighet för uppdraget att utöva efterlevnadskontroll. **Medlemsstaterna rekommenderas att ge tillsynsmyndigheten, eller en annan liknande oberoende myndighet med ett starkt konsumentskyddsmandat som kan ålägga leverantörer försiktighetsregler, i uppdrag att utöva efterlevnadskontroll för att säkerställa en effektiv övervakning och ett effektivt skydd av konsumenternas intressen.**
2. **Till den utsedda myndigheten delegera det närmare genomförandet och kontrollen av leverantörernas fullgörande av skyldigheten** att ha och tillämpa lämpliga risksäkringsstrategier samt skyldigheten att vidta alla rimliga åtgärder för att begränsa risken för försörjningsavbrott. Medlemsstaterna får för detta ändamål fastställa allmänna kriterier, under förutsättning att de nationella tillsynsmyndigheternas oberoende enligt direktiv (EU) 2019/944 respekteras.
3. **Ta hänsyn till att lämpliga risksäkringsstrategier i princip kan säkerställas genom allmänna tillsynsregler** och inte förutsätter någon ingående granskning av varje leverantörs positioner eller strategier. **Verktyg som stresstester och krav på**

² Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2024/1711 av den 13 juni 2024 om ändring av direktiven (EU) 2018/2001 och (EU) 2019/944 vad gäller förbättring av utformningen av unionens elmarknad (EUT L, 2024/1711, 26.6.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1711/oj>).

leverantörsrapportering rekommenderas för att ytterligare bedöma dessa risksäkringsstrategier. Medlemsstaterna bör införa allmänna regler som upprätthåller tillsyn över leverantörerna utan att äventyra deras affärsmässiga frihet.

4. **Göra det möjligt för nationella tillsynsmyndigheter att fastställa ett lämpligt ramverk för efterlevnadskontroll,** inbegripet regelbundna rapporteringscykler och stresstester som står i proportion till marknadens storlek, typen av leverantör och leverantörens riskexponering.
5. **Införa en skyldighet för leverantörer att genomföra lämpliga risksäkringsstrategier** och vidta alla rimliga åtgärder för att minimera risken att de går i konkurs samt för att begränsa spridningseffekter till det finansiella systemet. Häri kan ingå tillståndskrav, gränsvärden för finansiell solvens eller likviditetsåtgärder som gör det möjligt för nationella tillsynsmyndigheter att bedöma leverantörers inköps- och riskhanteringsstrategier.
6. **Uppmuntra leverantörer att använda olika tillgängliga risksäkringsinstrument,** t.ex. terminskontrakt, futurekontrakt och energiköpsavtal.
7. **Underlätta energigemenskapers och mindre marknadsaktörers deltagande genom att göra det lättare att få tillgång till risksäkringsprodukter,** främja aggregeringsmekanismer, handel mellan aktörer (peer-to-peer) och kooperativa energiköpsavtal på ett sätt som är i enlighet med unionens konkurrensregler och kommissionens rekommendation C(2026)2850 om att stödja utvecklingen av energigemenskaper och maximera egenförbrukningens möjligheter³.

Vägledande principer för efterlevnadskontroll

8. **Säkerställa att risksäkringsstrategier** som leverantörer utformar och genomför **tar hänsyn till leverantörernas egenproduktionskapacitet och kapitalisering, exponering för fluktuationer i grossistmarknadpriser och storlek, samt till marknadsstrukturen och tillgången till likviditet.**
9. **Erkänna att risksäkringsstrategiers lämplighet varierar beroende på typen av leverantör och nationell kontext.** Medlemsstaterna bör säkerställa att leverantörer kan påvisa att deras metod är lämplig i förhållande till deras affärsmodell och att de nationella tillsynsmyndigheterna är flexibla i sin efterlevnadskontroll.
10. **Uppmuntra nationella tillsynsmyndigheter att främja leverantörers antagande av effektiva riskhanteringsstrategier för att mildra volatila prisrörelserns inverkan på leverantören och systemet som helhet,** men samtidigt erkänna att fullständig risksäkring kanske inte alltid är nödvändig. Medlemsstaterna bör säkerställa att nationella tillsynsmyndigheter tillåter partiell risksäkring om leverantörer kan påvisa att deras produktionstillgångar, likviditetsreserver eller andra skyddsåtgärder ger dem likvärdig motståndskraft. Medlemsstaterna bör för att minimera systemomfattande risker säkerställa att större leverantörer med stora portföljer av fastprisavtal tillämpar en proportionell risksäkring.
11. **Ge nationella tillsynsmyndigheter de befogenheter som krävs** för att specificera, övervaka och kontrollera fullgörandet av risksäkringsskyldigheter, men samtidigt behålla handlingsutrymmet för leverantörer att utforma riskhanteringsmetoder som effektivt minskar exponeringen för volatilitet.

³ Kommissionens rekommendation om att stödja utvecklingen av energigemenskaper och maximera egenförbrukningens möjligheter - C(2026)2850.

12. **Uppmuntra nationella tillsynsmyndigheter och leverantörer att, när så är möjligt, regelbundet eller från fall till fall, genomföra stresstester** som simulerar negativa marknadsförhållanden för att bedöma leverantörers likviditet, solvens och riskexponering. Simuleringarnas varaktighet och omfattning bör fastställas på nationell nivå, till exempel med tidshorisonter på sex eller tolv månader.
13. **Medlemsstaterna bör inrätta system för vidtagande av proportionella förebyggande åtgärder inför utträden från marknaden under ordnade former** i överensstämmelse med bestämmelsen om sistahandsleverantör i artikel 27a i direktiv (EU) 2019/944⁴. Om en leverantör drabbas av problem eller hamnar på obestånd bör medlemsstaterna säkerställa en tydlig och transparent process mellan behöriga myndigheter och sistahandsleverantörer. Medlemsstaterna bör säkerställa att konsumenterna omgående får lättfattlig information om kontinuitet i försörjningen, aktivering av systemet med sistahandsleverantör och eventuella ändringar av avtalsvillkoren.

Säkerställande av effektiv och enkel rapportering

14. **Uppmuntra nationella tillsynsmyndigheter att fastställa proportionella och användarvänliga rapporteringsskyldigheter för leverantörer** som om möjligt kan bygga på befintliga ramverk för tillståndsgivning. För att säkerställa effektivitet och transparens bör digitala rapporteringsverktyg användas. Medlemsstaterna bör även uppmuntra nationella tillsynsmyndigheter att anpassa all rapportering till uppgiftsskyldigheterna enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1227/2011⁵, särskilt artikel 8 i den förordningen.
15. **Säkerställa att nationella tillsynsmyndigheter inför granskningsstrategier som är anpassade till de nationella marknaderna**, vare sig det rör sig om utförliga bedömningar, gruppvisa granskningar eller riskbaserad övervakning, varvid hänsyn bör tas till leverantörernas storlek, deras portföljers komplexitet och deras tillgång till produktion eller likviditet. För att öka förutsägbarheten för sektorn bör medlemsstaterna även uppmuntra nationella tillsynsmyndigheter att fastställa rapporteringscyklar, varvid hänsyn bör tas till de intervaller som är lämpligast sett till tillsynsmyndigheternas behov och branschens verksamhet.
16. **Säkerställa att nationella tillsynsmyndigheter i sina tillsynsstrategier behandlar alla leverantörer rättvist och lika.** För att säkerställa transparens, förutsägbarhet och konsekvens bör granskningsstrategier, i synnerhet riskbaserade metoder, vägledas av tydliga och förhandsbestämda kriterier, och de bör säkerställa likvärdiga konkurrensvillkor men samtidigt tillämpa kraven på ett sätt som står i proportion till leverantörers storlek och riskprofil.
17. **Uppmuntra nationella tillsynsmyndigheter att med täta mellanrum se över och uppdatera rapporterings- och tillsynsregler** med hänsyn till marknadsutvecklingen. Medlemsstaterna bör uppmuntra samarbete med nationella centralbanker, finansiella tillsynsmyndigheter och relevanta intressenter för att öka

⁴ Artikel 27a i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/944 av den 5 juni 2019 om gemensamma regler för den inre marknaden för el och om ändring av direktiv 2012/27/EU (EUT L 158, 14.6.2019, s. 125, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2019/944/oj>).

⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1227/2011 av den 25 oktober 2011 om integritet och öppenhet på grossistmarknaderna för energi (EUT L 326, 8.12.2011, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2011/1227/oj>).

samstämmigheten och säkerställa en fortsatt robust och trovärdig tillsyn. EU:s tillsynsmyndigheter uppmuntras att utbyta god praxis.

Utfärdad i Bryssel den 30.4.2026

*På kommissionens vägnar
Dan Jørgensen
Ledamot av kommissionen*

VIDIMERAD KOPIA
Generalsekreteraren genom

Martine DEPREZ
Direktör
Beslutsfattande och kollegialt ansvar
EUROPEISKA KOMMISSIONEN